

[Samuelson.]

meget stor udvikling på universiteterne i de 3 år. Der er mange, der nu er med i beslutningsprocesserne. Man har det indtryk, at der har været en del børnesygdomme, der skulle overstås. Der har været holdt mange møder, og der har været holdt lange møder, men man må da håbe, at det vil gå sådan på universiteterne, at man kommer ind i en fornuftig praksis, så man holder møder, når der skal holdes møder, og at man så får en fornuftig forretningsorden, for universiteterne er jo først og fremmest steder, hvor der skal forskes og undervises.

Morten Lange: For nogen tid siden, da vi diskuterede styrelseslov sidst, og for endnu længere tid siden, da vi diskuterede den første gang, var det nok i en lidt bevæget atmosfære, da der over hele Europa gik en stærk stemningsbølge omkring universiteterne. Jeg mener, at den stemningsbølge har bundfældet sig i mange og vigtige træk i universiteterne, og den har i virkeligheden også bundfældet sig i administrationen af den styrelseslov, vi vedtog her i tinget for nogle år siden.

Det er jo ganske interessant at se, at vi vel har den fornemmelse herinde, at når vi vedtager en lov, fungerer den. Den hårde kendsgerning er imidlertid, at den styrelseslov, vi vedtog for en 3 år siden, i realiteten først nu er ved at være trådt nogenlunde fuldt i kraft. Det gør det naturligt, at vi, når vi nu reviderer loven, må give den vore bedste ønsker med undervejs om, at denne lov må få lov til at virke i nogle år, så den virkelig kan blive udfyldt efter sine demokratiske hensigter.

Jeg mener selv, at det ville have været lykkeligst, om vi kunne være kommet noget længere frem, for det, vi lovgiver for nu, er jo stadig væk en stænderforsamling. Men i et demokrati tager udviklingen som bekendt nogen tid, og det må derfor være væsentligt i stænderforsamlingsbetragtningen, at nu er alle stænderne da repræsenteret. Nydannelsen her er, at gruppen af teknisk og administrativt personale er kommet ind, og det er ganske interessant at se, hvordan diskussionen om denne repræsentation har medført, at netop denne personalegruppe har fået en væsentlig og stigende interesse i sin arbejdsplads. Det er i sig selv et demokra-

tisk resultat, og derfor mener jeg, at den repræsentation, vi er nået frem til, har sikret sig en betydelig rimelighed.

Det er samtidig værd at notere, at loven giver mulighed for, at såvel denne gruppes repræsentanter som studenternes repræsentanter får lejlighed til med en passende og rimelig støtte, som man håber der bliver råd til, at pleje det arbejde for demokratiet, de skal udføre i kraft af, at der er sat midler af til deres administrative deltagelse.

Det er også væsentligt, at Studenterrådet er blevet geninstalleret i paragrafferne, for at studenterne kan finde frem til en samlet behandling af disse ting, idet mange af dem jo bliver smidt ind i meget nyt og skal tage stilling til meget afgørende spørgsmål. Det kan formodentlig kun lade sig gøre, hvis disse grupper har anledning og lejlighed til at pleje råd.

Hvad angår dette, er der ikke noget nyt i forhold til den formulering, ministeren oprindeligt foreslog, og der er heller ikke noget nyt i den kendsgerning, at alle ministerens læreanstalter stadig væk hører under loven. Jeg mener, at det er nødvendigt og rimeligt, og jeg tror faktisk ikke, at det giver den store forskel. Havde man ikke gjort det, havde ministeren været nødt til at udfærdige anordninger, som havde været ganske parallelle til loven, og så havde forskellen været det, som det finere sprog kalder homøopatisk.

Men dér, hvor vi især har arbejdet med lovforslaget under udvalgsarbejdet, er nok i spørgsmålet om studienævne. Jeg skal lige nævne nogle få ting om dette forhold, for det har i dagspressen og andetsteds været gjort til genstand for en noget uklar fortolkning, hvad det egentlig er, der fremgår af de ændringsforslag, der nu vedtages.

Det er helt klart og stadig grundlæggende, at de paritetisk sammensatte studienævne har den magt, som allerede var tillagt dem efter den oprindelige lovgivning, og som de har fået udbygget igennem de bekendtgørelser, ministeren har udstedt siden. Det er væsentligt at holde fast på dette. Men samtidig har man sikret en til dette formål nok noget bedre struktur end den, det oprindelige lovforslag havde forudset, ved indførelse af centrale studienævne, som gør, at det, man måske kunne betegne som lidt tilfældige studienævnsafgørelser — så-